

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg hæftede mig ved en bemærkning i hr. Stavads indlæg, der lød sådan nogenlunde som, at det, vi vil komme til at se, er en væsentlig anderledes finanslov. Jeg synes, at hr. Stavad og Socialdemokratiet skylder at fortælle den danske befolkning, hvori den væsentlige anderledeshed består. Med andre ord: Vi kender den finanslov, der ligger for 1993, og som udviser et underskud på omkring 40 mia. kr. eller deromkring. Så spørger jeg Socialdemokratiet, og det kan besvares ganske kontant: Den væsentlig anderledes finanslov, vi skal se, betyder den stærkt øgede udgifter, så underskuddet stiger yderligere, eller er det en finanslov, der bygger på, at tallet går nedad? I sidstnævnte tilfælde – såfremt vi kunne bevæge os ned mod et nulpunkt i underskuddet på finansloven – skal Socialdemokratiet være velkommen til at komme til Fremskridtspartiet, for det er vores politik.

Jeg kunne også godt tænke mig at få at vide, om der er tale om omrokeringer inden for finansloven. Hvis det er tilfældet, synes jeg, at et så stort parti som Socialdemokratiet skylder at fortælle befolkningen, hvor Socialdemokratiet vil omrokere. Tænk sig at bruge 19 minutter af sin taletid på faktisk ingenting at sige om disse helt vitale problemer i dansk samfundsøkonomi! Jeg synes, Socialdemokratiet må frem på banen og fortælle det øvrige Folketing, hvad man vil med dansk samfundsøkonomi, med gælden til udlandet osv., som vil stige, hvis Socialdemokraterne ellers får lov til at udvide denne finanslov yderligere.

Svar udbedes!

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Må jeg først sige til hr. Duetoft, at jeg er enig i, at vi ikke skal bruge denne debat til at grave grøfter. Det mener jeg nu også at hr. Duetoft måtte have konstateret, hvis han var her fra starten, for jeg havde faktisk nogle bemærkninger i første del af min tale, hvor jeg anerkendte, at regeringen har bevæget sig. Og jeg kan sige, at hvis regeringen ikke havde indtaget en anden position end den, den havde, da finansloven blev fremsat, havde min tale haft en ganske anden karakter. Så langt er jeg enig med hr. Duetoft.

Men stadig væk står regeringen jo altså på den finanslov. Så er der kommet nogle signaler undervejs, som jeg nævnte i min tale, som vi er tilfredse med; det er så det, vi skal prøve at få trukket yderligere i den rigtige retning.

Måtte jeg sige til hr. Kim Behnke, som mente, at dette var noget gammel-socialistisk vrøvl: Jamen hvis det er gammel-socialistisk vrøvl at sørge for at få gang i dansk erhvervsliv, hvis det er gammel-socialistisk vrøvl at få beskæftigelsen i gang, så familierne også kan få deres økonomi til at hænge sammen, må hr. Kim Behnke gerne mene det. Det er jeg fuldstændig afslappet over for.

Det, det handler om for Socialdemokratiet, er at få gang i beskæftigelsen. Hvis hr. Kim Behnke ser tilbage til dengang, hr. Kim Behnke blev medlem af Folketinget – jeg mener at huske, at det var i 1987 – vil han se, at dengang havde vi faktisk overskud på finansloven. Jeg siger ikke dermed, at det er hr. Kim Behnkes skyld, at det ser ud, som det ser ud nu; hr. Kim Behnke har heldigvis ikke haft så meget indflydelse, så han har kunnet påvirke det. Men det var netop, fordi vi havde et højt aktivitetsniveau, det var, fordi vi havde 100.000 færre arbejdsløse, og derfor er det den eneste måde, vi kan få overskud på og dermed komme i gang med at afdrage på gælden. Det er en af vores helt klare målsætninger. Derfor ville hr. Kim Behnke også have kunnet lytte sig til, hvis han havde hørt efter, at jeg faktisk sammenholdt statsunderskuddet og arbejdsløsheden som vore to absolut største problemer – og to problemer, som skal løses samtidigt.

Så håber jeg, at jeg får lejlighed til senere at svare hr. Poul Nødgaard. Det vil jeg meget gerne.

Henning Andersen (KF):

Dette forslag til finanslov for 1993 er det største endnu målt i antal sider, i antal detaljer, i mængden af foramtale og kommentarer og har naturligvis en meget betragtelig betydning for det danske samfund.

Lovforslaget handler om de mange ting, vi kan i Danmark – og kan glæde os over at vi kan – men det handler naturligvis også om de ting, som vi ikke kan, medmindre vi lægger nogle ting om og giver plads til nye aktiviteter.